

تماس چشمی با نوزاد کلید رشد زبان اوست

9 مرداد 1405

آیا می‌خواهید در یادگیری زبان به کودک نوپای خود کمک کنید. یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که هنگام صحبت با او، تا حد امکان تماس چشمی را حفظ کنید.

مدیسن نت نوشت: محققان اخیراً گزارش دادند که تماس چشمی به نوزاد کمک می‌کند تا تصمیم بگیرد چه چیزی مهم است و به عنوان کلیدی عمل می‌کند که باعث همگام‌سازی امواج مغزی او با امواج گوینده می‌شود.

«ویکتوریا لئونگ» محقق ارشد و مدرس در دانشگاه کمبریج در بریتانیا، گفت: ما به عنوان والدین، باید از لزوم استفاده از نشانه‌های اجتماعی مانند تماس چشمی و صدا زدن نام فرزندمان آگاه باشیم، زیرا این نشانه‌ها نه تنها توجه فرزند را جلب می‌کنند، بلکه فرآیند یادگیری را فعال می‌کنند.

لئونگ در یک بیانیه خبری گفت: اگر هنگام تلاش برای دادن دستورالعمل یا آموزش چیزی به آنها، با تلفن همراه خود مشغول هستید و حواستان پرت است، احتمال اینکه آن را جدی بگیرند یا یاد بگیرند، کمتر از زمانی است که تلفن خود را کنار بگذارید و به چشمان آنها نگاه کنید. این یک روش مهم برای نشان دادن قصد و جدیت شما است، اینکه می‌خواهید آنها توجه کنند و چیزی یاد بگیرند.

محققان در یادداشت‌های پیش‌زمینه گفتند: «تحقیقات قبلی نشان داده است که وقتی یک نوزاد و بزرگسال با هم تماس چشمی برقرار می‌کنند، امواج مغزی آنها با یکدیگر همگام می‌شود.»

با این حال، محققان گفتند که مشخص نیست که آیا این همگام‌سازی نقشی در فرآیند یادگیری کودک دارد یا خیر.

برای فهمیدن این موضوع، محققان ۴۲ نوزاد با میانگین سنی ۹ ماه را در سنگاپور و بریتانیا استخدام کردند و از آنها خواستند به سه زبان بی‌معنی مختلف گوش دهند.

هر یک از این زبان‌ها با گوینده‌ای که روی صفحه نمایش ظاهر می‌شد و عینک به چشم داشت، جفت شدند. در یک حالت، عینک‌ها شفاف بودند، در حالی که در سناریوی دوم و سوم تا حدی سایه‌دار و تیره بودند و دیدن چشمان او را دشوار یا غیرممکن می‌کردند.

پس از آن، محققان عبارات جداگانه‌ای از زبان‌های جعلی مختلف و همچنین کلمات جدید ساخته شده را به نوزادان ارائه دادند. محققان گفتند انتظار می‌رفت نوزادان زمان بیشتری را صرف نگاه کردن به افرادی کنند که از یک زبان ناآشنا در مقایسه با زبانی که با آن آشنا بودند، استفاده می‌کردند.

خوانش امواج مغزی نشان داد که ذهن نوزادان تنها زمانی با گوینده همگام می‌شود که بتوانند چشمان گوینده را به طور کامل ببینند.

علاوه بر این، امواج مغزی نوزادان زمانی که به طور فعال زبان بی‌معنی را یاد می‌گرفتند، بیشتر احتمال داشت که با گوینده همگام باشد.

لئونگ گفت: «ما به نوزادان اجازه دادیم به هر سه زبان گوش دهند و معلوم شد که آنها در آنچه یاد می‌گیرند گزینشی عمل می‌کنند. آنها فقط اسفنج‌های منفعل نیستند. آنها هر سه زبان را می‌شنیدند، اما فقط آن را یاد می‌گرفتند، آن هم زمانی که می‌توانستند چشمان گوینده را ببینند.»

در واقع، سطح همگام‌سازی برای پیش‌بینی یادگیری حتی از فعالیت مغزی فردی که نوزادان در طول آزمایش نشان می‌دادند، مهم‌تر بود.

«کایلی کلاکسون»، نویسنده همکار این مطالعه و استادیار پژوهشی روانپزشکی در دانشگاه کمبریج، در یک بیانیه خبری گفت: «حتی زمانی که به نظر می‌رسید نوزادان با دقت به صفحه نمایش خیره شده‌اند، مگر اینکه تماس چشمی وجود داشته باشد، هیچ چیزی وارد مغز نمی‌شد. همگام‌سازی مغز نشان می‌دهد که این یک فرآیند انتخاب است.»

این پدیده هم در کمبریج و هم در سنگاپور صحت داشت و نشان می‌دهد که این یک ویژگی جهانی انسان است و مختص به یک فرهنگ خاص نیست.

محققان گفتند، نشانه‌های اجتماعی دیگری نیز وجود دارند که می‌توانند نیاز به توجه را نشان دهند، مانند لبخند زدن، اشاره کردن و استفاده از نام نوزاد.

محققان خاطرنشان کردند که این نشانه‌ها ممکن است نقش مهم‌تری در رشد زبان در فرهنگ‌هایی داشته باشند که تماس چشمی بین کودکان و بزرگسالان اهمیت کمتری دارد یا حتی مورد انتقاد قرار می‌گیرد.